

مونترو: شهر شور، شادی، موسیقی، زندگی و عشق ... و

تجلیل شورای شهر مونترو سویس از اردشیر زاهدی

مونترو در فاصله یک ساعت رانندگی با اتومبیل یا با قطار از فرودگاه بین‌المللی ژنو، زیبایی، شکوه و چشم‌انداز خیال‌انگیزی دارد. تاریخ کهنی نیز پشت سر گذاشته که گویای تمدن‌های مختلف و آثار باستانی است. به آن «ریوریای سویس» می‌گویند و به این خاطر، جهانگردان و دیدارکنندگان از سراسر جهان را به خود جلب می‌کند. در قرن ۱۲، منطقه با تهیه شراب آشنا شد و کوهپایه‌های آفتابی کنار «لمان»، محل پرورش انگور و شراب‌سازی گردید.

مونترو منطقه‌ای است ایمن، صلح‌آمیز، کمال‌مطلوب برای تعطیلات خانوادگی و بسیار مناسب برای پیاده‌روی، پرداختن به فعالیت‌های مختلف ورزشی و استراحت و تفریح. در جاده زیبای کنار «لمان» که از Villeneuve تا Vevey گسترده است.

مونترو شهرها و شهرک‌هایی در کنار خود دارد که هر کدام ویژگی‌های شوق‌انگیزی دارد. برای مثال، مونترو شهر موسیقی و Vevey شهر خیال‌انگیز است. این منطقه شهرت زیادی به خاطر برگزاری جشنواره‌ها و فعالیت‌های هنری دارد. از جمله فستیوال جاز، Cully که در مارچ انجام می‌گیرد و فستیوال جاز مونترو در جولای، جشنواره‌ای در دسامبر... در حقیقت، همیشه در «مونترو ریورا» خبری هست. فعالیت‌های ورزشی نیز در آنجا خیلی پررونق است.

مونترو ۲۳/۰۰۰ نفر جمعیت دارد و زبان اصلی آن فرانسه است.

این شهر در تقاطع جاده عمده اروپا قرار دارد، قطار نیز وسیله راحت و دلپذیری برای رفت و آمد به مونترو است. صنعت جهانگردی در این شهر رونق زیادی دارد که هم جنبه تفریح و گردش و هم تجارتي دارد، در حقیقت در حدود ۶۰ درصد دیدارکننده سالانه از «مونترو» برای شرکت در دیدارها و فعالیت‌های بازرگانی است. به این خاطر، در حدود

است که یک دوستدار «فرانک زاپاتا» کازینوی مونترو را به آتش کشید ولی کازینو از نو در ۱۹۷۵ دایر شد.

شرایط جغرافیایی و محیط دلپذیر مونترو پیرامون آن توجه هنرمندان و چهره‌های سرشناس را نسبت به آن جلب کرده است از جمله «ارنست همیتگوی» نویسنده وداع با اسلحه ...

تعداد موسیقیدانانی که در آنجا به سر برده‌اند، از دیگر هنرآفرینان بیشتر بوده است. فستیوال جاز همه ساله از سال ۱۹۶۲ در جولای در Montreux Music and convention Center برگزار می‌شود.

موسیقی‌دانان سرشناسی از جمله «ریچارد واگنر»، «استراوینسکی» و «چایکوفسکی» در آنجا به سر برده‌اند.

زینت‌های ارزنده مونترو موزه‌های غنی و تئاترهای متعدد ارائه‌گر هنر بازیگران سرشناس محلی و بین‌المللی...

۱۵ هتل و «مرکز کنفرانس» مجهز در مونترو ایجاد شده است. انواع وسایل سرگرمی از جمله کازینو در این شهر دایر شده که ظرفیت تا ۱۵۰۰ نفر دارد.

محل برگزاری مراسم تقدیم مدال و سپاس به اردشیر زاهدی در Montreux-Palace بود که معماری جالب، فضای وسیع، نمایی چشمگیر دارد. در این شهر، هتل‌های متعددی برای جهانگردان و دیدارکنندگان و شرکت‌کنندگان در کنفرانس‌ها وجود دارد. ۲/۵۰۰ اتاق، هتل برای پذیرایی که ۴/۰۰۰ نفر ظرفیت دارد.

تعداد زیادی قصر در این منطقه وجود دارد که پاره‌ای یادآور تاریخ گذشته آن است.

Chateau De Chillon چشم‌انداز فوق‌العاده از تمامی دریاچه (ژنو) Leman هم دارد که به سهولت با اتوبوس، پیاده و قایق می‌توان به آنجا رفت.

آهنگ معروف Deep Purple: «دود روی آب» Smoke on the Water یادآور رویداد ۱۹۷۱

■ شهردار مونترو، ضمن اعطای نشان سپاس شهر، به اردشیر زاهدی گفت:

زاهدی، مرد افق های سیاسی قرن، به شهر ما قدر و اعتبار بخشیده است

Ambassadeur Ghasemi, Ambassadeur Minaee, Mrs Sohrabi, Mrs Odette Raemy

نمایندگان محترم سازمانهای سیاسی و مذهبی، دوستان عزیز، همکاران گرامی،

شما به هیأت اجتماع در این مکان گرد آمده‌اید تا در برنامه‌ای که ضمن سادگی از شکوه ویژه‌ای برخوردار است شرکت کنید و با شهرداری مونترو که صمیمانه خواسته است مراتب تقدیر و حق شناسی خود را نسبت به عالیجناب اردشیر زاهدی ابراز دارد هم‌زبان و همراه باشید. بنابراین وظیفه دارم که بدو از شما میهمانان عزیز که دعوت ما را پذیرفته و بعضاً از راه‌های دور آمده‌اید صمیمانه تشکر کنم.

برگذاری این نوع مراسم در جهت تجلیل از شخصیت‌هایی است که در راستای خدمت به شهر ما و شهروندهای ما کوشا بوده‌اند و شعاع درخشش وجودشان در این شهر فراگیر بوده است و ما وظیفه داریم به سادگی و در عین حال به شیوه‌ی ویژه‌ای از آنان سپاسگزاری کنیم. یکی از این شخصیت‌ها عالیجناب اردشیر زاهدی است. کسی که در دوران خدمت دیپلماتیک خود یک شخصیت کلیدی و

از شخصیت‌های عالی‌مقام محلی از جمله تنی چند از رؤسای پیشین کنفدراسیون سویس (معادل رئیس جمهوری) که در رأس آنها آقای Pierre Aubert با سابقه‌ترین رئیس ادواری کشور سویس قرار داشت و شماری از سفیران خارجی مقیم سویس و همه اعضای شورای شهر مونترو و جمعی از مقامات و شخصیت‌های ایرانی شرکت داشتند، آقای Pierre Salvi شهردار مونترو خطاب به آقای زاهدی و فرزندش والا حضرت مهناز که برای شرکت در مراسم تجلیل پدر از آمریکا آمده بود و حضور دلپذیری در مجلس داشت، خطاب به سایر میهمانان چنین آغاز سخن نمود.

عالیجناب اردشیر زاهدی!

والا حضرت!

جناب آقای Pierre Aubert رئیس پیشین کنفدراسیون سویس

عالیجنابان، خانم‌ها، آقایان و اعضای محترم هیأت‌های دیپلماتیک

آقای گیوم ویجت (Wicht) رئیس شورای شهر مونترو و اعضای افتخاری شورای شهر

فراوانند که امکان ذکر همه آنها در اینجا نیست ولی ما بر خود واجب می‌دانیم که مخصوصاً از لطف و مهربانی و گشاده‌رویی شما که همه اطرافیان و ساکنان شهر را مجذوب کرده است اظهار امتنان نماییم... شما شخصیت‌های متعدد سیاسی و اقتصادی و فرهنگی بسیاری از کشورهای جهان را نیز از هر عقیده و مشرب سیاسی یا دینی که بودند در شهر ما پذیرا شدید و به این ترتیب به شهرت و جذابیت این شهر کمک کردید که موجب سپاس ماست...

زاهدی در پاسخی که به دعوتنامه شهردار مونترو نوشت با ابراز خوشوقتی و تشکر، دعوت شورای شهر مونترو را پذیرفت و گردهمایی ۲۸ سپتامبر حاصل این مکاتبه و گفت و شنود بود.

سخنران شهر دار

در این مراسم که در سالن پذیرایی هتل معروف مونتروپالاس برگزار شد و جمع قابل ملاحظه‌ای

شهردار مونترو، از اردشیر زاهدی، نماد آگاهی های سیاسی قرن، تجلیل کرد

**Geneveve Bonvin (Amory) - Mayor Salvi - Pierre Aubert-
Ardeshir Zahedi**

**Mayor Salvi- Ardeshir Zahedi - Shahab A. Madi (Ambassadeur de la
Mission permanente de Jordanie aupres des Nations Unies)**

مشکل گشا در زندگی سیاسی کشورش بوده است. او به یاری سالها مطالعه و بررسی اوضاع و احوال کشورهای جهان، بسیاری از سرزمین های عمده ی دنیا را زیر پا گذاشته است. او ضمن تحصیل در آمریکا، کشوری که بعدها به عنوان سفیر کشورش به آنجا رفته است تجارب زیادی آموخته و از این تجارب در مأموریت های دیپلماتیک خود در آمریکا و انگلستان به عنوان سفیر بهره گرفته است. وفاداری عمیق و غیر قابل گسست او نسبت به پادشاهش قابل توجه و تحسین است. در دوران تبعید شاه تا لحظه ای که به ابدیت پیوست و رهسپار باغهای بهشت شد، زاهدی در کنارش بود.

ایشان در سالهایی که به خدمات دیپلماتیک اشتغال داشت هیچگاه در تلاش برای خدمت به صلح باز نایستاد و این کوشش خیر خواهانه و صلح طلبانه را در دوران پس از کناره جویی از خدمت دیپلماتیک در همین شهر و در ویلای مسکونی خود چه به صورت رسمی و چه غیر رسمی ادامه داده و همیشه در راستای خدمت به صلح کوشا و فعال بوده است... این شخصیت ممتاز و کلید صلح در زندگی سیاسی ایران، اکنون در «ویلای گل سرخ» واقع در ناحیه ی Veytsux در مونترو دوران دوری ناخواسته از ایران را می گذراند. انس و آشنایی او با این خانه از زمانی است که پدرش در سالهای ۵۰ آن را خریداری کرد و او در دوران جوانی گهگاه در آن اقامت می گزید و از همان زمان به سویس و مونترو دبستگی پیدا کرد و بعدها فرزندش پرنسس مهناز را برای آموزش و پرورش به

Princess Mahnaz - Ardeshir Zahedi - Laurent Wehrli
(Conseiller municipal et Depute)

ساحل دریاچه لمان آورد. بنابراین دلبستگی و وابستگی خانوادگی زاهدی نسبت به ناحیه‌ی ما خیلی قوی و قدیمی است.

عالیجناب زاهدی برای وجوه طبقات و ساکنان مونترو چهره‌ی شناخته‌شده‌ای است. آنها او را غالباً عصا به دست می‌بینند که در حال پیاده‌روی در ساحل است. گاهی تنها و گاهی با دوستانش، در حالی که به گلها و گیاهانی که منشأ ایرانی دارند، با تحسین می‌نگرد، گلهایی که او به شهر ما هدیه کرده است تا به غنای طبیعت و سرسبزی ساحل دریاچه کمک کند. در این پیاده‌روی‌های روزانه است که او با دوستانش راجع به مسائل مختلف با حرارت و علاقه بحث و تبادل نظر می‌کند.

من در دیدار با او همیشه با لبخند وی که چهره‌اش را روشن می‌سازد و با مهربانی و لطف ویژه او روبرو شده‌ام و بیگمان بسیاری از ساکنان مونترو با برخورد و سلام‌های متواضعانه‌ی مرسوم او آشنا هستند.

عالیجناب زاهدی که در طول خدمت دیپلماتیک خود از بسیاری کشورها و دولتهای جهان عالیترین نشان‌های افتخار را دریافت داشته است امروز به مجموعه نشان‌ها و مدال‌های خود، مدال حق‌شناسی شهرداری مونترو را نیز اضافه می‌کند.

من به نام مقامات مسؤول محلی، برای ادای احترام به منش ارزشمند او، احساس انسانی عمیق او، دلبستگی شدید او به صلح بین مردم جهان و سرانجام دلبستگی و علاقه‌ی او به ناحیه‌ی ما و درخششی که از وجود و حضور او بر شهر ما می‌تابد این مدال را به وی تقدیم می‌کنیم. به مردی که اهل گفتگو و تعامل است؛ مردی که همیشه برای ایجاد تفاهم بین ملل کوشیده و در خدمت صلح بوده است، به نشانه‌ی تجلیل مقامات محلی این ناحیه، این مدال را به او تقدیم می‌دارم...»

Princess Mahnaz - Ardeshir Zahedi- Habib A. Shaheen
(Ambassadeur honoraire du Royaume d'Arabie Saoudite en Suisse)

Ardeshir Zahedi- Andre de Pfyffer

سخنان زاهدی

شهردار مونترو سپس در میان ابراز احساسات شدید حاضران، مدال حق شناسی و سپاس شهرداری را به سینه‌ی زاهدی نصب کرد و زاهدی به شیوه‌ی مرسوم خود او را در آغوش گرفت و بوسید و آنگاه پشت تریبون قرار گرفت و بدون مراجعه به متن نوشته شده‌ای که قبلاً آماده کرده بود، گفت:

پیش از ایراد سخنان رسمی، می‌خواهم درباره وقتی ۱۷ ساله بودم برایتان بگویم. من به عنوان پرزیدنت برای رژه چهارم ژوئیه در خیابان های Logan City در ایالت «یوتا» در آمریکا انتخاب شده بودم.

هنگامی که پیشاپیش دانشجویان آمریکایی و خارجی حرکت می‌کردم، یک Banner با خود حمل می‌کردم که روی آن نوشته شده بود: «انسانیت برتر از همه ملت هاست».

"Above all nations is humanity"

امروز می‌بینم شما به آن مفهوم بخشیده اید و از شما به این خاطر سپاسگزارم.

همچنین، می‌خواهم از صمیم قلبم به شما تبریک بگویم به خاطر این که گرچه سویس در سال ۲۰۰۲ به طور رسمی عضو سازمان ملل گردیده، امروز، فقط ۸ سال بعد، به عنوان پرزیدنت مجمع عمومی سازمان ملل برگزیده شده است.

این اقدام نشانگر تقدیم احترام و اعتماد همه ملت ها به مردم شاخص و برجسته سویس است.

این جریان، برغم این که سویس عضو FrancoPhonie نیست، اما برتر از آن شناخته می‌شود، زیرا نمایندگان ۲۲ کشور در ۱۰ روز آینده در شهر دوست داشتنی و زیبای مونترو گرد هم می‌آیند. از این عده، ۴۶ نفرشان رئیس مملکت و بقیه ناظر هستند و

Princess Mahnaz - Ardeshir Zahedi - David Von ARX

Mayor Salvi - Kristin Bise - two Ladies with old costumes - Ardeshir Zahedi

نخستین سفر رسمی او به فرب، کشور سوئیس بود. در آن موقیع ریاست کنفدراسیون سوئیس با عالیجناب Petitqieme بود که فرزند محترم ایشان در این مجلس حضور دارند. پادشاه در جریان مسافرت هایش به سوئیس در همین ویلای گل سرخ که الامتگاه پدرم بود و اکنون الامتگاه من است، سکنی می‌گزید. اکنون اجازه بفرمایید قبل از اینکه صحبت‌م را ادامه دهم دو تبریک به شما بگویم: یکی شادباش عضویت سوئیس در سازمان ملل که در سال ۲۰۰۲ صورت گرفت و دیگری برگزاری کنفرانس کشورهای Francophone برای نخستین بار در سوئیس و ریاست سوئیس در کنفرانس آینده که به زودی برگزار خواهد شد. این دورویداد را به فال نیک می‌گیرم و به شما صمیمانه تبریک می‌گویم.

خانم‌ها، آقایان!

دوری از وطن و تبعید سخت است. از سی سال پیش به این طرف که محکوم به اعدام و مجبور

این کشور سرشار از محبت و میهمان نوازی مردم آن به صورت کشور دوم خانواده‌ی ما درآمد.

انقلاب ۱۹۷۸-۱۹۷۹ و استقرار دائمی من در شهر زیبا و جذاب و سرشار از باغ و گل‌های زیبای شما این احساس را در من تقویت کرد که مونتر و را شهر خود بدانم و سوئیس را کشور دوم خود.

اگر خدمتی به شهر شما کرده‌ام از صمیم قلب بوده است. من به این ترتیب می‌گویم اندکی از آنچه را کشور شما و شهر شما در حق هموطنانم و خانواده‌ام و خودم انجام داده‌اند جبران کنم و بازپس دهم.

لازم است یادآور شوم که اعلیحضرت محمدرضاشاه پهلوی، پادشاه محبوب من، دوست بسیار عزیز من، پدر همسرم و بنابراین پدر بزرگ یگانه فرزندم، تحصیلات خود را در سوئیس انجام داد و از کشور شما خاطراتی بسیار دلپذیر داشت و بارها به این کشور بازگشت و وقتی به سلطنت رسید

بیش از ۲ هزار تماشاگر و سپس اردشیر زاهدی گفت:

«من با مسرت بی‌پایان و با کمال افتخار نشان سپاس شهر مونتر و را می‌پذیرم. من عمیقاً تحت تأثیر ابراز لطف و محبت نمایندگان شهر مونتر و هستم. شهری که در قلب من جای والایی دارد و برایم بسیار عزیز است. شهری که تقریباً از شش دهه پیش به این طرف، نقش مهمی در زندگی خانواده‌ی ما داشته است. من بیشتر و در موارد متعدد از جمله در مقدمه‌ی ترجمه‌ی فرانسه جلد اول کتاب خاطراتم، دبستگی و حق شناسی خود را نسبت به کشور شما و شهر شما ابراز داشته‌ام. لازم به یادآوری است که مادرم در این کشور تحصیل کرد و پدرم که در اوایل دهه‌ی پنجاه قرن گذشته ایران را از هرج و مرج و خطر استیلاهی کمونیسم نجات داده و سلطنت را دوباره در آنجا برقرار کرده بود برای دوران پانزدهشتگی، در اینجا مستقر شد. مونتر و در حقیقت از همان موقیع شهر دوم ما و سوئیس.

Ardeshir Zahedi- Florence Milloud (Journalist)

Ardeshir Zahedi- Mayor Salvi - Dr. Nicola Coman

در پایان سخنان آقای زاهدی، دسته گل زیبایی هم از سوی شهرداری به فرزند ایشان والا حضرت مهناز تقدیم شد و با بریدن کیک ویژه ای این مناسبت، مراسم تجلیل از وزیر خارجه ای اسبق ایران و آخرین سفیر ایران در آمریکا در محیط بسیار گرمی پایان پذیرفت.

سختی‌ها و تضییقاتی که بر قهرمان داستان وارد شده بود از قول او نوشت: من چه می‌توانم بکنم و چه می‌توانم بگویم جز این که بگویم **متشکرم، متشکرم و باز هم متشکرم!**

■ ■ ■

به زندگی دور از میهن و سرزمین اجدادی خود هستم حتی یک لحظه از یاد ایران غافل نبوده و نیستم و سعی کرده‌ام برای رهایی وطن و حل مشکلات هموطنانم کوشا باشم و گاهی هر چند کوتاه در این مسیر بردارم. این یک وظیفه انسانی است و من از سن ۱۷ سالگی که رئیس انجمن دانشجویان در آمریکا بودم آموخته‌ام که فراتر از همه آرمان‌ها، آرمان انسانیت است. اکنون به مونترئو برمی‌گردم و با کمال صراحت می‌گویم که این مراسم مناسبترین موقعیت برای بیان این احساس است که من هرگز خود را در شهر شما بیگانه احساس نکردم. محبت و گرمی اهالی مونترئو برای من بیش از آنچه تصور کنید دلپذیر است و ممنون آن هستم. این صفا و صمیمیت را هر روز و هر لحظه احساس می‌کنم، از جمله به هنگام پیاده‌روی‌های روزانه‌ام در گردشگاه زیبای ساحلی شهر شما. شما لطف کردید که حق‌شناسی شهر مونترئو را به من ابراز نمودید من هم وظیفه دارم که سپاس و محبت و دل‌بستگی خود را نسبت به شهر شما و شهروندان آن در اینجا ابراز نمایم. به شهری که در آن احساس آسایش و امنیت می‌کنم. اکنون اجازه بفرمایید برای ابراز این دل‌بستگی و همبستگی، از شاعر بزرگ ایران در قرن دوازدهم میلادی «سعدی» مدد بگیرم که می‌فرماید:

**بنی آدم اعضای یک پیکرند
که در آفرینش ز یک گوهرند
چو عضوی به درد آورد روزگار
دگر عضوها را نماند قرار
تو کز محنت دیگران بی‌غمی
نشاید که نامت نهند آدمی**

شعری که نظر به اهمیت و فزایت محتوای آن، بر سر در تالار ملل در سازمان ملل متحد نصب شده است. و نیز اجازه دهید که از شخصیت بزرگ ادبی دیگری یعنی ویلیام شکسپیر یاد کنم که در منظومه‌ی «شب دوازدهم» با همه